

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An Confessio præsentis Confessario fieri possit scripto, an verò vocis
Sermone sit necessariò facienda, secluso casu necessitatis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

diret, non obligaretur ad sigillum, quia non audit Confessionem, sed præparationem ad illam, sic scriptura illa nihil est aliud, nisi præparatio ad Confessionem, quam facit pœnitens memoriæ causâ, ut exactiùs confiteatur: ergo notitia ex illa scriptura non oritur ex Confessione Sacramentali, sed ex præparatione pœnitentis apud semetipsum ad Confessionem. Rectè tamen monent citt. DD. repertorem talis scriptæ Confessionis arctissimo secreto naturali obligari, ut mortale peccatum in genere Sacrilègii committat, si gravia, seu diffamantia peccata consultò legat, aut lecta aliis evulget, quia licèt ejusmodi scriptura non sit Confessio Sacramentalis, est tamen via ad illam, & cedit in irreverentiam Sacramenti, si occasione illius, quod in salutem animæ à Christo institutum fuit, aliquis detrimentum famæ inde patiat. Hoc tamen intelligendum est, si inventor ejusmodi Schedulæ novit eum, qui scripsit, vel aliis evulget, qui illius notitiam habent, secùs, mortale non erit, si nullum sit periculum veniendi in cognitionem scribentis, vel si moraliter certus sit, non nisi levia & non diffamantia peccata in ea Scheda scripta esse & ex curiositate legat, vel lecta aliis evulget, tunc enim non debet censerì plus, quàm venialiter peccasse, ut notat Laym. quia non violavit sigillum Confessionis, sed tantùm naturale, cujus obligatio

ob materiæ parvitatem minuitur. Cæterùm præstat, imò deberet inventor talis Schedæ eam comburere, aut lacerare, ne alius in eam incidat, qui noverit Characterem, & in cognitionem pœnitentis venire possit.

Ad 3. Q. Satis convenit inter 247 DD. quòd, quando pœnitens aliter se explicare non potest, possit nutibus, aut scripto confiteri, uti ex communi fidelium usu patet in mutis, & infirmis non valentibus aliter sua peccata explicare, & confiteri;

Sed quæstio est de casu, quo pœnitens potest voce loqui, & vocaliter sua peccata confiteri. Ubi non nulli cum Richard. & Palud. apud Vasq. in præsentì q. 91. a. 4. dub. 4. in id inclinant, quòd invalidum sit Sacramentum, si quis aliter confiteatur.

Verùm communis DD. sententia cum S. Th. in 4. dist. 17. q. 3. quæstion. 2. ad 2. & quodlib. 1. a. 10. rectè affirmat, Confessionem vocalem non quidem necessariam esse necessitate Sacramenti, quia Christus solum præcepit Confessionem, quâ pœnitens sua peccata manifestet Confessario, quod sufficienter fieri potest per nutus, vel scripturam, uti dictum est de mutis, & moribundis aliter confiteri non valentibus; esse tamen necessarium necessitate præcepti, seu Communis Ecclesiæ consuetudinis vim legis ob-

tinentis, ut notant Suarez. Vasq.
 Lugo, & alii; quæ proin non ad-
 mittit Confessionem, nisi vocalem,
 ubi hæc haberi potest: Cui favet
 Capitulum *quem pœnitens de pœnit.*
dist. 1. affirmans, non esse facien-
 dam Confessionem per Scriptu-
 ram, ut adeò Navar. *c. 21.* Vasq.
 Coninch. & alii à gravi peccato
 non excusent eum, qui nutibus,
 vel scriptura tantùm absque ulla
 vocis prolatione confiteretur, cum
 tamen id voce, & ore facillè præ-
 stare posset. Quamquam non sit
 hac in parte tantus rigor adhiben-
 dus, ut ex rationabili causa id fie-
 ri non possit, ut notant citt. DD.
 Unde si quis magnam difficulta-
 tem experiretur in explicandis vo-
 ce peccatis, v.g. ob pudorem ex-
 traordinarium, verecundiam, diffi-
 cilem respirationem, vel si pœni-
 tens, vel Confessarius sit surdus,
 aliamve rationabilem ob causam,
 poterit scriptam Confessionem Sa-
 cerdoti præfenti afferre legendam,
 expectando ab eo absolutionem, &
 interim doloris signa exhibendo.

Quòd si ipsemet pœnitens peccata
 scripto consignata coram Sacerdo-
 te legat, vel illi tradat legenda, &
 finita Lectione affirmet, se de illis
 omnibus accusare, dolere, & ab-
 solutionem petere, haud dubiè sa-
 tisfaciet obligationi hujus præcepti,
 cum talis Confessio non scriptura,
 sed verbis facta censenda sit, liqui-
 dem quantum satis est, pœnitens
 ore confitetur. Neque obstat
 suprà dictis Concilium Florent.
 in decreto Eugenii, ubi dicitur,
 materiam hujus Sacramenti esse
oris Confessionem; nam ibi tò *oris no-*
men largiùs, ac latiùs accipitur,
 scilicet etiam pro signis æquivalen-
 tibus, prout idem Concilium pau-
 lò ante similiter dixerat, omnia Sa-
 cramenta novæ legis constare *ver-*
bis, tanquam forma, quod etiam
 intelligendum est de verbis largiùs
 acceptis, ut constat ex Sacramen-
 to matrimonii, quod contrahi po-
 test absque verbis, & vocibus
 strictè acceptis, sed etiam per
 alia signa æquiva-
 lentia,

